

Дръпне ли се дѣдо Журъ клюнъ да изтегли, жабитѣ въ единъ гласъ запѣватъ;

„Подскочи, старо-харо, подскочи! . .“

Какво да го правишъ? Жабешки народъ, немирень, шегобиецъ! . .

А на васъ, драги дѣчица и любезни читатели, ето що ще ви кажа:

— Почакайте, и когато дѣдо Журчо сполучи да си извади и клюна, и опашката изъ тинята и излѣзе вѣнъ отъ блатото, тогава чакъ и нашата приказка ще се свърши . . . А сега заповѣдайте, съ насъ заедно и съ жабитѣ и жабчетата, да поседимъ край брѣга на блатото и дѣда Журча да погледаме! Салъ дано той не си строши клюна о нѣкое остро камъче . .

Прѣв.: Р. Пѣйчевски.

